

Anlæg af Baner, end det strængt taget egentlig synes mig ønskelig, og navnlig mere ønskelig overfor Baneanlæg i Sjælland, end jeg finder rimeligt. Jeg forundrer mig saa meget mere derover, som det er mig bekendt, at der her i Thinget sidder Mænd, der have vist stor Interesse for Udviklingen i de Egne af Sjælland, hvor Kulturlivet har staaet tilbage. Jeg sigter her ved til den Interesse, der her er vist for Hedejelskabets Virksomhed. Der sidder her i Thinget Medlemmer af Bestyrelsen for Hedejelskabet, Mænd, der have offret betydelige Pengesummer paa Hedeegnenes Kultivering, og det har derfor overrasket mig meget, at man i dette Thing har været saa bange for at komme de jernbanetomme Egne i Sjælland til Hjælp og for at støtte dem med Jernbaneanlæg. Sa jeg vil endog sige, at skjøndt jeg ikke ønsker mine Medlemmester noget Ondt — det skulde man jo nødvendig — skulde jeg ikke have Noget imod, om de ærede Hovedstadsredaktører kunde komme til at bo et Aar eller to paa Steder, der have 7—8 Mile til Jernbane. Jeg er overbevist om, at det vilde hjælpe i høj Grad paa disse Steders og Bladsers Optomst, og navnlig maaske, naar man fik nogle af de Mænd med til at bo derovre, som have været ivrige for dette Baneanlæg. Det vilde sikkert fremme saadanne Egenes Baneinteresser. Og jeg vil sige til den høitærede Minister, der jo selv er Syde, at jeg vil haabe, at da han har været saa rask til at gaa paa her, hvilket jeg paafinner, det da ogsaa er hans Hensigt, hvad han forøvrigt ogsaa antyder i Betænkningen, snart at komme med nye Forslag til Fortsættelse af Jernbaneanlægene, og at han derved navnlig vil tænke paa Sjælland. Jeg kan nu ikke negte, at siden den høitærede Minister er kommen til at beklæde den Plads, han indtager, have vi ikke haft den Fornøielse at se noget Forslag i denne Henseende. Jeg veed meget vel, at der var et Forslag fremme i Fjor, der ogsaa blev til Lov, men det gjaldt Himmerland og var en Arv fra hans Forgænger, og jeg mindes i dette Øieblik ikke, at der fra den høitærede Minister har foreligget noget Forslag om Statsbaneanlæg i Sjælland. Jeg vil fremdeles tilføie, at jeg vilde ønske, at den høitærede Minister, samtidig med at han er saa ivrig for at faae en gennemgaaende Forbindelse bragt til Veie mellem Vestsvrige og Kjøbenhavn, vilde have den samme Sver for den gennemgaaende Forbindelse i Sjælland. Hans Gjæringer der ere ikke de behageligste at se paa, naar man tager Hensyn til Administrationen af Jernbanerne, de kunne nævnes endog som Modsetning til

hans Sver paa Sjælland for den gennemgaaende Trafik. Jeg skal særlig nævne en Bane, som er Forbindelsesbanen mellem Ost- og Vestjylland, og som har Betydning for den gennemgaaende Trafik idet den skaber Forbindelse med Esbjerg, Banen fra Standerborg til Sjern. Den har haft en meget betydelig Trafik, men den høitærede Minister har i sin sidste Kjøreplan omtrent sat denne Bane ud af Cirkulationen, i ethvert Fald har han studt den ud som gennemgaaende Bane. Mulig kan den have endnu nogen lokal Betydning, skjøndt ogsaa denne er bleven formindsket. Jeg skal for at vise, at jeg ikke overdriver, fremføre et Par Exempler paa, hvorledes man er stillet, naar man er saa uheldig at bo ved en Station paa denne Bane en Mil vest for Herning. Man er der to Dage om at gjøre en Reise til Aarhus, skjøndt der som bekendt derfra kun er en halv Snæs Mil til denne By. Jeg kan gjerne nævne Stationen, det er Studsgaard. Og det Samme, som gjælder denne Station, gjælder de andre mere vestlige Stationer. Kjøreplanen er saa viselig indrettet der, at naar man vil til Kjøbenhavn fra denne Egn, ligegyldigt om det er ved Dag eller ved Nat — ja, jeg veed ikke engang rigtig, om man kan reise om Natten nu mere, men man vil dog vistnok kunne gjøre det, naar man tager affled Kl. 6 Efttermiddag — er man nødt til at ligge 3 Timer i Standerborg. I den Grad er Kjøreplanen absurd, at vi, der bo ved disse Stationer, fremfor at reise øst paa til Kjøbenhavn, hvilket er den naturlige Vej, foretrække at reise over Esbjerg. Stulle vi til Kjøbenhavn, tage vi over Esbjerg, og Banebestyrelsen, der selvfølgelig synes, at der er noget Forkert i dette, vil egentlig gjerne forbyde os at reise ad denne Vej. Vi kunne ikke faae gennemgaaende Billet over Esbjerg til Kjøbenhavn, men saa tage vi Billet til en eller anden Mellemstation, og derfra drage vi saa videre med direkte Billet til Kjøbenhavn. Det kan heldigvis Banebestyrelsen ikke forbyde os, thi den er dog endnu ikke gaaet saa vidt, at den undersøger, om vi ved det første Billetsjøb have til Hensigt at reise til Kjøbenhavn. Jeg mener, at overfor en Bane, som har en saadan Betydning som denne, og overfor Egne, der have en saadan Udviklingsmulighed, som det har vist sig, at Egnene herovre have, er en Administration som denne Noget, til hvilket man vanskelig skal kunne finde Mage. Indtil i Fjor Sommer, altsaa i 1889, havde man en meget god Plan; men med den Omkætbling, som den høitærede Minister foretog i det Hele, har han sat eller ladet sine Embedsmænd sætte — det er det Samme, han